

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd ad Encaeniorum celebritatem Hierosolymis institutam ex omnibus
prouinciis episcopi confluxerant. Cap. XLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

Nam quæ literis mihi vestris significasti, omnia curauis;
scripsi ad quos volebatis episcopos, ut vestras curas & so-
licitudines præsentia & laboribus suis adiuuarent. Misisti
tiam Dionysium Consularem, ut omnium rerum gerenda-
rum eos admoneat, qui vestræ synodo adesse debent: ma-
xime vero ut idem animaduersor sit, & custos conseruanda
æquabilitatis & ordinis. Quod si quis quod equidem non
futurum arbitror, recte, & spredo mandato nostro adesse
noluerit: delegabimus aliquem, qui regia illum authori-
tate in exilium eiecitum docebit, hominem minimè decere,
summi imperatoris præceptionibus ad tuendam veritatem,
æditis repugnare. De cætero vestræ sanctitatis partes sunt,
non odio, non gratia vlla, sed consentientibus studiis se-
cundum ecclesiasticam & Apostolicam regulam omnibus
erratis, errore aliquo admissis, propriam curationem ad-
hibere: ut & omni aliena contumelia ecclesiam liberetis:&
meas curas alleuetis: & rebus turbatis per vos constitutis,
maximam vobis ipsis gloriam compareatis. Deus vos con-
seruet fratres dilecti.

*Quod ad Encœnorum celebritatem Hierosolymis
institutam ex omnibus prouinciis episcopi
confluxerant. CAP. XLIII.*

In terea vero dum hæc ab imperatore demandata gererentur: alter ab eodem nuncius festinans superuenit, qui sy-
nodum imperioriis literis commonet, ut celeriter, & si-
ne procrastinatione Hierosolymas proficiserentur. Cùm
igitur omnes Phœnicū episcopi publicis vehiculis ad con-
stitutū locū contenderent: celeriter totus ille locus frequé-
tissimo Dei cœtu refertus est: confluentibus nimirum eo-
dem tempore Hierosolymas cuiusuis prouinciæ episcopis.
Nam Macedones suæ Metropolis Episcopum legabant:
Pannonij & Myſi suum etiam iuuentutis florem, tanquam
Dei impuberem cœtum miserant. Aderat ex Persicæ Epis-
copis, diuinum monumentum, vir summus & in sacris scri-
pturis exercitatisimus. Iam Bithini & Thrases synodi fre-
quentiam sua præsentia ornabant: nec deerant lectissimi
quique Cilicia. Sed & ex Cappadocia qui doctrina & e-
rudi-

ruditione præcipui credebantur medij inter alios collo-
cati enituerunt. Præterea omnis Syria & Mesopotamia,
Phœnicia, Arabia, Palæstina, AEgyptus etiam & Africa,
& Thebanæ gentis episcopi magnificum illum Dei cœtum
simul omnes implebant: quos innumerabilis pœne ex om-
nibus prouinciis multitudo sequebatur. Hisce verò o-
mnibus præsto fuerunt certi ministri. Nam ex ipsa curia
delegati erant spectata probitate viri, qui imperatoriis sum-
ptibus celebritatem hanc illustrarent.

*Quemadmodum eos per Marianum Notarium excepterit
& de eius in pauperes munificentia & do-
nis collatis in templo.*

CAP. XLIII.

SED horum facile princeps Marianus fide & prudentia
vel ipfi imperatori perquam necessarius: cui quod fa-
cierum scripturarum singularem usum haberet, & pro-
fessione veræ religionis duris illis tyrannorum temporis
bus clarus euaserat: non sine causa rerum istarum disposi-
tio data est. Is vero se imperatoris voluntati castissimum
& integerrimum ministrum præbens: cum grata quadam
& suaui humanitate, tum splendidis coniuiciis & latis com-
potationibus cœtum illum honorifice tractabat. Iam pau-
perum nudis corporibus & ceterorum cum virorum tum
fœminarum infinitæ penè multitudini, in summa victus
inopia & reliquarum oportunitatum egestate positæ, pro-
lixè & abundanter pecunias & vestes largitus est. Tem-
plum verò omne magnificis regisque donis ornauerat.
Atque hic quidem hoc genere officij perfunctus est.

*Episcoporum qui conuenerant orationes, & ipsius
etiam Eusebii qui hec scripsit.*

CAP. XLV.

INterea sacerdotes & precibus & disputationibus hanc
celebritatem ornabant. Iam alii diuini regis præcla-
ram in Seruatorem benigitatem prædicabant: Simul e-
tiam oratione persequebantur summam sacræ Martyrum

Pp 4 adis